

A MAGÁNYOS TÖRPE

Naftalin a törpe ma is magányosan sétált körbe birtokát, hiszen valamiért egy ideje senki feléje sem nézett.

Még régebben Naftalin a város összes törpéjét magára haragította ártatlan tréfáival. Egy nap Törpeország királyának, Tudor királynak elege lett Naftalin folytonos tréfáiból, ezért száműzte az országból. Így történt, hogy Naftalin már 7 éve magányosan éldegél Törpeország határától nem messze lévő házikójában.

Egy reggel, mikor Naftalin kis kertjét gondozta, egy segítségért kiálltó vándor törpeleányt pillantott meg kunyhója felé közeledni. Kapát-kaszát eldobva rohant a vándor segítségére. Befogadta a megfáradt törpelányt. Mikor Naftalin egy forró tea mellett múltjáról kérdezte a leányt, megtudta, hogy valójában Törpeország királyának leánya, Ica ül vele szembe. Fény derült arra is, hogy Ica elszökött a palotából, mert kalandos életre vágyott. Naftalin hosszas beszélgetés után meggyőzte a leányt, hogy menjen vissza a palotába. Ezzel csak az az egy baj volt, hogy Ica még mindig kimerült volt. Naftalin számára nem volt kérdéses, hogy visszavigye-e szépséges törpelányt az országba.

Másnap reggel a törvényt megszegve Naftalin és Ica már Törpeországban voltak. Hosszas utazás után megérkeztek abba a városba, ahol Naftalin egykor élt, és ahol a királylány palotája volt. A város utcáin haladva megpillantották Tudor királyt, amint leányát keresi. Az uralkodó egyből meglátta a szekéren utazó Naftalint és Icát. A király úgy megörült leányának, hogy még egy könnycsepp is kicsordult a szeméből.

Természetesen a király megjutalmazta Naftalint, még pedig nem akármivel. A hős törpének adta fele országát, leánya kezét és a száműzetést eltörölte.

Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Of: Bojtos Ildikó

7.a osztály
Álmos Vezér Gimn. és Általános Iskola